

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 163/14
Люксембург, 2 декември 2014 г.

Решение по дело C-196/13
Комисия/Италия

Италия е осъдена на имуществени санкции за това, че не е изпълнила решение на Съда от 2007 г., с което е установено неизпълнение на задължения по директивите относно отпадъците

Освен еднократно платимата сума от 40 милиона евро, Съдът налага на Италия, до пълното изпълнение на решението на Съда от 2007 г., периодична имуществена санкция в размер на 42 800 000 EUR на шестмесечие забавя при въвеждането на необходимите мерки

С първо решение от 2007 г.¹ Съдът установява, че Италианската република като цяло и трайно не е изпълнила задълженията си за управление на отпадъците, определени в директивите относно отпадъците², опасните отпадъци³ и депонирането на отпадъци⁴.

През 2013 г. Комисията приема, че Италия все още не е предприела всички необходими мерки за изпълнението на решението от 2007 г. В частност, 218 депа за отпадъци в 18 от 20-те италиански региона не отговарят на Директивата относно отпадъците (така че може да се направи извод, че неминуемо съществуват депа, действащи без да са получили разрешително); освен това 16 от 218-те депа съдържат опасни отпадъци в нарушение на Директивата относно опасните отпадъци; накрая, Италия не е доказала, че пет депа са подобрени или закрити в съответствие с Директивата относно депонирането на отпадъци.

В хода на настоящото производство Комисията посочва, че според най-новата информация, с която разполага, 198 депа за отпадъци все още не отговарят на Директивата относно отпадъците и че сред тях четиринайсет депа не отговарят и на Директивата относно опасните отпадъци. Впрочем оставали и две депа за отпадъци, които не отговарят на Директивата относно депонирането на отпадъци.

В решението си от днес Съдът напомня най-напред, че единствено фактът на затваряне на депото или засипването на отпадъците с пръст и чакъл не е достатъчно за спазването на задълженията, произтичащи от Директивата относно отпадъците. Така мерките за затваряне и обезопасяване на депата не са достатъчни за съобразяване с директивата. Освен това държавите членки са длъжни да проверяват и дали е необходимо почистване на стари незаконни депа за отпадъци и трябва при необходимост да ги почистват. Запечатването на депото за отпадъци и образуването на наказателно производство срещу оператора на същото не представляват достатъчни мерки.

Съдът отбелязва по-нататък, че към изтичането на определения срок⁵ в някои депа все още са се извършвали или не са били започнати дейности по почистване; за други депа Съдът

¹ Решение на Съда от 26 април 2007 г., Комисия/Италия (дело [C-135/05](#)).

² Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 година относно отпадъците (ОВ L 194, стр. 39), изменена с Директива 91/156/ЕИО на Съвета от 18 март 1991 г. (ОВ L 78, стр. 32).

³ Директива 91/689/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 година относно опасните отпадъци (ОВ L 377, стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 91).

⁴ Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 94).

⁵ В случая 30 септември 2009 г. Тъй като Лисабонският договор премахва от производството за „двойно неизпълнение“ (член 260, параграф 2 ДФЕС) етапа на издаване на мотивирано становище, датата, към която се преценява наличието на неизпълнение на задължения, е тази, на която изтича срокът, определен в официалното

констатира, че не са представени никакви доказателства, позволяващи да се определи датата на извършване на такива дейности.

От това Съдът прави извода, че задължението отпадъците да бъдат обезвреждани, без да се застрашава здравето на човека и без да се вреди на околната среда, както и това, наложено на всеки притежател на отпадъци да ги предава на събирач на отпадъци, който осъществява операциите по оползотворяване или обезвреждане, или самият той да извършва тези операции, са били нарушени трайно.

Италия не се е уверила, че създаденият разрешителен режим е ефективно прилаган и спазван. Тя не е гарантирала ефективното прекратяване на извършените без разрешение дейности. Италия не е извършила също така изчерпателен опис и идентификация на всеки един от депонираните опасни отпадъци. Накрая, тя продължава да не изпълнява задължението да гарантира, че е приет план за подобряване или окончателна мярка за затваряне по отношение на някои депа.

Поради това Съдът заключава, че Италия не е приела всички необходими мерки за изпълнение на решението от 2007 г. и че тя не е изпълнила задълженията си по правото на Съюза.

Вследствие на това Съдът осъжда Италия да заплати **еднократно сумата от 40 милиона евро**.

По-нататък Съдът отбелязва, че неизпълнението на задължения продължава от повече от седем години и че след изтичането на определения срок операциите са осъществявани много бавно; все още съществува значителен брой незаконни депа за отпадъци в почти всички италиански региони. Затова той приема за уместно да определи намаляваща периодична имуществена санкция, чийто размер постепенно да намалява пропорционално на броя на депата, които бъдат привеждани в съответствие с решението, като депата, съдържащи опасни отпадъци, се отчитат два пъти. Налагането на шестмесечна основа ще позволи да се преценява напредъкът в изпълнението на задълженията от страна на Италия. Доказателствата за приемане на мерките, необходими за изпълнението на решението от 2007 г., трябва да бъдат предавани на Комисията преди края на съответния период.

Затова Съдът осъжда Италия да заплаща и **шестмесечна периодична имуществена санкция**, считано от днес и до изпълнението на решението от 2007 г. Периодичната имуществена санкция ще се изчислява въз основа на **първоначално определен размер от 42 800 000 EUR** (сума, приложима за първото шестмесечие). От тази сума ще се приспадат: 400 000 EUR за всяко приведено в съответствие депо, съдържащо опасни отпадъци, и 200 000 EUR за всяко от останалите депа за отпадъци, приведено в съответствие. За всички следващи шестмесечия периодичната имуществена санкция се изчислява въз основа на размера, определен за предходното шестмесечие, като се извършват същите приспадания в зависимост от осъщественото през разглежданото шестмесечие привеждане в съответствие на депата, за които е установено неизпълнение на задължения.

ЗАБЕЛЕЖКА: Искът за установяване на неизпълнение на задължения, насочен срещу държава членка, която не е изпълнила задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, може да бъде предявен от Комисията или от друга държава членка. Ако Съдът установи неизпълнението, съответната държава членка трябва да се съобрази с решението във възможно най-кратък срок. Когато Комисията прецени, че държавата членка не се е съобщила със съдебното решение, тя може да предяви нов иск, като поиска налагане на имуществени санкции. В случай обаче, че Комисията не е уведомена за мерките по транспониране на дадена директива, по нейно предложение от Съда могат да бъдат наложени санкции на етапа на първото съдебно решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

уведомително писмо. Настоящото производство обаче е образувано на основание Договора ЕО (член 228, параграф 2) и мотивираното становище е издадено преди влизането в сила на Договора от Лисабон.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106